

Освен това, Комисията счита, че Унгария не изпълнява задълженията си по член 5, член 6, параграф 1, член 12, параграф 1 и член 13, параграф 1 от Директива 2008/115, като отвежда до другата страна на граничните заграждения незаконно пребиваващите граждани на трети страни, без да спазва процедурите и гаранциите, предвидени в тази директива.

Според Комисията Унгария не е транспонира в националното си право общото правило, предвидено в член 46, параграф 5 от Директива 2013/32, тъй като по отношение на съдебния административен контрол върху решенията за отхвърляне на молбите като неоснователни Законът за правото на убежище е отменил разпоредбата, предвиждаща автоматично суспензивно действие на жалбата, подадена пред съда.

Освен това, Комисията твърди, че Унгария нарушава член 46, параграфи 5 и 6 от Директива 2013/32, тъй като в случаите на отхвърляне на молби за международна закрила Законът за правото на убежище не предвижда изрично възможност за суспензивно действие. Поради това не е гарантирано правото на кандидатите да останат на територията на Унгария докато се разглежда жалбата, тъй като решението за отказ подлежи на изпълнение независимо от подаването на жалба по съдебен ред.

⁽¹⁾ Директива 2013/32/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година относно общите процедури за предоставяне и отнемане на международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 60).

⁽²⁾ Директива 2013/33/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2013 година за определяне на стандарти относно приемането на кандидати за международна закрила (ОВ L 180, 2013 г., стр. 96).

⁽³⁾ Директива 2008/115/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (ОВ L 348, 2008 г., стр. 98).

**Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Wien (Австрия), постъпило на 15 януари 2019 г. —
kunsthaus muerz gmbh/Zürich-Versicherungs AG**

(Дело C-20/19)

(2019/C 155/25)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Wien

Страни в главното производство

Ищец: kunsthaus muerz gmbh

Ответник: Zürich-Versicherungs AG

Преюдициален въпрос

Трябва ли Директива 2002/83/ЕО ⁽¹⁾, и по-специално членове 35 и 36 от тази директива, да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, съгласно която независимо дали преди сключването на договора е предоставена (правилна) информация за правото на отказ, срокът за отказ изтича 30 дни след сключването на договора, (включително когато) титулярят на полица не е потребител?

⁽¹⁾ Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 година относно животозастраховането (ОВ L 345, 2002 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 4, стр. 192)